

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Af den gamle Vinhandlers Optegnelser

Citation: Wied, Gustav: "Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968", i Wied, Gustav: *Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968*, Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 240. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied12val-shoot-idm140179867001328/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968

— Naa, Gudskelov, Lola, De ikke er syg og sengelig-gende! Jeg var saa ængstelig.

— Helt rask har jeg ejheller været. Nu har jeg vasket og tørret i 3 Dage; i Dag stryger jeg. De bliver ikke vred, min Ven, men kan De ikke komme igen om et Par Timer.

— Jeg kan blive helt borte, om De synes, nu jeg har set Dem.

— Nej, det var ikke Meningen, sagde hun hastigt. — Hvis De siden vil komme igen og drikke en Kop Kaffe med?

— Inderlig gerne!

Jeg trykkede et Kys paa hendes Haand, blød og varm af Strygningen.

Saa forsvandt jeg skyndsomst.

— — —
Kl. 8½ var jeg der igen medbringende 25 Cigaretter og 1/8 Punch; en hel Udskrivning for mig og meget mere, end jeg har Raad til. Men jeg er saa lykkelig ved hende, saa jeg synes, jeg maa „rive“ mig engang imellem, som en Smule Gengæld for de lykkelige Timer, hun skænker mig enlige gamle Pebersvend.

— Ja, her er jeg igen! Kommer jeg til Ulejlighed?

— Nej, aldeles ikke!

— Tak!

Hun satte sig ved Maskinen og sømmede en Masse ¼ Tomme brede Baand, der skulde bruges til Besætning paa et nyt Kostume.

Over sin sorte Nederdel havde hun et ubleget havanna-farvet Babyforklæde garneret med røde Baand, kortærmet, hvor Under- og det meste af Overarmen var blottet. Hun var dejlig! Lidt bleg og træt, overanstrengt.

Jeg bøjede pludselig mit Knæ, jeg kunde ikke andet, naar jeg tænkte paa alt, hvad hun havde gennemgaaet, og kyssede hende paa Overarmen.

— Men Faber dog! Knæler De for mig! sagde hun. — Hvem er jeg! Jeg er det ikke værd!

Jeg kyssede hende engang til paa Overarmen. Saa satte jeg mig hen paa Puffen i Tavshed.

— Nu har Olga ogsaa forladt mig, sagde hun saa — efter